
[2018-66-RE](#)

CAUSA 2018-66-RE

(Ferreira Marques c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 518-2018. Recurs d'empara

Aute del 8 d'abril del 2019

BOPA núm. 36, del 17 d'abril del 2019

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 26 de març del 2019, per la representació processal del Sr. Nelson Ferreira Marques, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 15 de març del 2019 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2018-66-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 9.1, 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 15 de març del 2019;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Joan Manel Abril Campoy;

1. Arguments del recurrent

- El recurrent en súplica manifesta que l'aute d'aquest Tribunal inadmet el recurs d'empara amb dues argumentacions: la primera, relativa a la distinció entre detenció governativa i presó provisional i, la segona, relativa a la inexistència de vulneració al dret a la jurisdicció, que no va ser al·legada en empara.

- Assenyala que no s'invoca cap dels motius concrets d'inadmissió previstos en els articles 36, 37 i 89.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional i, per tant, des de l'òptica adjectiva l'aute ha de ser revocat.

- Quant al fons, sustenta que s'ha produït una vulneració del dret a la llibertat, reconegut a l'article 9 de la Constitució, a la qual no s'ha donat resposta ni en la jurisdicció ordinària ni en la constitucional. Insisteix que el còmput de les penes s'efectua des de la pèrdua de llibertat, com així ho va fer el Tribunal de Corts en el cas Zazekis, però és il·lògic i arbitrari que no computi per la pròrroga de la presó provisional.

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. Aquest Tribunal Constitucional s'ha pronunciat en reiterades ocasions sobre la naturalesa i la funció del recurs de súplica (veg. p. ex. les causes 2012-29-RE, 2013-24-RE, 2014-38-RE, 2016-11-RE, 2016-59-RE, 2018-3-RE, 2018-7-RE i 2018-19-RE).

2.2. D'acord amb la jurisprudència constant del Tribunal Constitucional, l'acceptació d'un recurs de súplica està condicionada per la presentació, per part del recurrent, d'elements de fet o de dret que no hagin pogut ser tinguts en compte en la decisió constitucional impugnada.

2.3. En primer terme, respecte de les manifestacions del recurrent, és necessari ressenyar que de la lectura de l'escrit de recurs d'empara (fonaments jurídics 6, 7, 14 i 15, entre d'altres), resulta que es denunciava que la seva argumentació "*no ha rebut resposta ni fonamentació en sentit contrari a la que hem anant exposant*". En efecte, el recurrent considerava que la seva motivació no havia estat acceptada i demanava un canvi de la doctrina d'aquest Tribunal recaiguda en les causes 96-1-RE i 2014-2 i 4-RE, si és que es considerava que constituïen un precedent.

Per tant, no hi ha dubte que la tesi del recurrent adduïa una vulneració del dret a la llibertat, contingut a l'article 9 de la Constitució, derivada de la interpretació que s'havia realitzat en la jurisdicció ordinària, als efectes del còmput de la pròrroga de la presó provisional, entre aquesta institució i la detenció "*governativa*". I aquesta eventual vulneració se sustentava en la fonamentació realitzada per la jurisdicció ordinària.

L'aute d'aquest Tribunal ha entès que la motivació de les resolucions judicials de la Batllia i del Tribunal de Corts s'ajustaven al cànon de constitucionalitat, ja que eren raonables i lògiques, de manera que el recurs resultava inadmissible a tràmit, atès que, de conformitat amb allò que disposa l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, la infracció denunciada presentava una absència manifesta de contingut constitucional.

2.4. Pel que fa al fons de l'afer, l'aute d'inadmissió a tràmit sí que s'ha pronunciat sobre la pretesa vulneració del dret a la llibertat, alhora que ha exposat, amb detall, la diferència entre les institucions de la detenció governativa i de la presó provisional, i, com a diferència del còmput als efectes de la liquidació de la pena, el termini per a la pròrroga de la presó provisional s'inicia des de que aquesta va ser acordada per l'òrgan judicial.

En aquest sentit, el Tribunal Constitucional va refermar la seva doctrina continguda en les causes 96-1-RE i 2014-2 i 4-RE, sense que existissin raons per donar lloc a un canvi de precedent, ja que la distinció entre les institucions de la detenció governativa i de la presó provisional respon als seus diversos fonaments, durades i finalitats, la qual cosa justificava raonablement i lògicament, la decisió

adoptada per la jurisdicció ordinària.

Ara, en seu de súplica, el recurrent torna a al·legar (punts 9 i següents de l'escrit de súplica) els mateixos arguments que ja han estat examinats i resolts per part d'aquest Tribunal, fet que provoca indefectiblement el seu decaïment.

2.5. En aquest cas, també ha quedat palès que el recurrent empra el recurs de súplica per impugnar l'argumentació del Tribunal Constitucional sense que, en cap moment, les condicions d'admissibilitat d'aquest recurs excepcional (exposades en el punt 2.2) s'hagin acomplert.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Nelson Ferreira Marques contra l'aute del Tribunal Constitucional del 15 de març del 2019 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2018-66-RE.
2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 8 d'abril del 2019.

Dominique Rousseau
President

Josep-D. Guàrdia Canela
Vicepresident

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada Magistrat

Joan Manel Abril Campoy